

Editörün Notu: Aşağıdaki bölümler Bob Avakian'ın çığır açan eseri Yeni Komünizm içinde 3.bölüm olarak yer alan “Devrime Stratejik Yaklaşım” içinden alınmıştır. Ayrıca revcom.us web sitesinde yayınlanmıştır. Kaynak için bkz: <https://revcom.us/avakian/science/31ba-science...internationalism-en.html>

“Enternasyonalizm - Enternasyonal Boyut” Bölümünden:

İktidarı ele alma mücadelesinin günü geldiği zaman halkın iki kesimi arasında bir iç savaşın boyutlarının nasıl olacağı konusunda söylenenlere ve kuşatma, baskı altına alma ve un ufak etme meselesiyle baş etme ihtiyacı konusunda vurgulananlara ilave olarak, dikkate alınması gereken başka bir boyut daha vardır: bu yalnızca temel yönelimi itibariyle enternasyonalist olan bir mücadele değildir; aynı zamanda muhtemelen kayda değer bir biçimde enternasyonal olacaktır. Bu ülkenin sınırlarının bizim için kesinlikle kutsal olmadığı belirtilmiştir. Eğer Kuzey Amerika'da Yeni Sosyalist Cumhuriyet için Anayasa'ya, özellikle de şu anda ABD'nin Güneybatısı olan yerle ilgili kısımlara bakarsanız, burada (şimdiki) ABD'de olanlarla güneyde olanlar arasında - tarihsel olarak, günümüzde ve geleceğe bakarak - bir karşılıklı etkileşim durumunun dikkate alındığını görürsünüz. Bu yüzden de bu süreç geldiğinde, (şimdiki) ABD'deki devrimci mücadele ile güneydeki devrimci mücadele arasında önemli bir düzeyde karşılıklı etkileşim ve iç içe geçme durumunun olacağı hemen hemen kesindir. Bunun enternasyonal boyutu açısından stratejik düşünceler üretilmesi ve stratejik çalışmalar yapılması gerekir.

“Enternasyonalizm - Devrimci Yenilgicilik” Bölümünden:

Devrimci yenilgicilik derken neyi kastediyorum ve bu neden bu kadar önemli? Devrimci yenilgicilik, kendi hükümetinizin ve yönetici sınıfın, imparatorluğun savaşları olan savaşlar yürütürken gerçekleştirdiği eylemlere karşı çıkmanız demektir. Bu savaşlarda aldıkları her darbeyi olumlu karşılamanız demektir, çünkü bunlar, burada ve genel olarak dünyada halk kitleleri üzerindeki baskıcı kontrollerini zayıflatır. Şimdi, Vietnam savaşı zamanında olandan farklı bir durumda olduğumuzu anlamamız gerekir. O dönemde Vietnam'daki Ulusal Kurtuluş Cephesi (NLF) Güney Vietnam halkını devrimci bir örgütüydü ve Kuzey Vietnam'daki hükümet ve halkla birlikte ABD emperyalistlerine karşı savaş yürütüyordu. Bu devrimin lideri ise, 1960'ların sonlarında ölünceye kadar, kendisini bir komünist olarak adlandıran ama gerçekte daha ziyade bir devrimci milliyetçi olan Ho Chi Minh'ti. 2. Dünya Savaşı'nın bitiminden kısa süre sonra Ho Chi Minh, Vietnamlıların ülkelerini sömürgeleştirmiş olan Fransızları ve ardından da 1950'lerden itibaren Vietnam'ın sömürgeci efendisi olarak Fransızların yerini almaya çalışan Amerikalıları ülkeden çıkarmayı amaçlayan silahlı mücadelesine öncülük etti. O günlerde eylemlere giderdik ve insanlar

sokaklarda “Ho, Ho, Ho Chi Minh, NLF kazanacak” sloganlarıyla yürürdü. Bu çok iyi bir his verirdi ve yapılması doğrudu. Vietnam halkının ve onlara öncülük eden Ho Chi Minh’in tarafında yer almanız doğrudu. Mesele sadece hükümetinizin yürüttüğü haksız savaşı kaybetmesini istemek değildi, hükümetinize karşı savaşıyan halkın tarafında da olabilirdiniz, çünkü onlar haklı bir davayı temsil ediyordu, emperyalizme karşı gerçek bir mücadeleyi temsil ediyordu. Gidip sivillere saldırmıyorlardı. Ülkelerini işgal etmiş olan ABD emperyalizminin ordusuna karşı savaşıyor ve yoğun bir şekilde bombalıyorlardı. Dolayısıyla o günlerde, ABD hükümetine karşı, ABD emperyalistlerine karşı savaşıyan halkla birlikte olmanız gerçekten mümkündü.

Bugün ise ne yazık ki durum farklı ve kısa vadede bu kadar elverişli değil. Düzgün bir yerden gelen hiç kimse, aynı zamanda vahşi derecede baskıcı ilişkileri - sadece bu değilse de özellikle korkunç ataerkil ilişkileri - güçlendiren ve bu amaç doğrultusunda sıradan sivillere karşı her türlü iğrenç katliamı yapan bu gerici İslamcı cihadçıları desteklemek istemez. Bu yüzden, eğer doğru yerden geliyorsanız, herhangi bir şekilde kendinizi bu güçlerle birlikte tanımlayamaz ve onları destekleyemezsiniz. Dünya çapında kendisini solcu, hatta komünist veya Maoist olarak adlandıran ve bu İslamcı köktenci cihadçılara hoş bir çehre kazandırmaya çalışıp onların anti-emperyalist olduğunu, anti-emperyalist bir mücadele yürüttüklerini iddia eden, Ajith gibi insanlar var. Gerçekte ise bunlar ABD’ye karşı savaşıyorlar da, devrimci bir güç olmak bir yana, pozitif, ilerici herhangi bir şeyi temsil etmezler; ve iktidarı ifa etmeyi başardıkları her yerde yönetimleri vahşi derecede baskıcıdır. Bu, gerçek dünyada defaatle kendisini göstermiştir. Zihninizde bu insanları olduğundan farklı hale getirmeye çalışabilirsiniz, fakat onlar yalnızca büyük bir zarar vermektedirler, çünkü gerçek dünyada pozitif bir güç değillerdir. Onların baktığı yerden baktığımızda bile, yani ABD emperyalizmine karşı çıktıklarında bile böyledir, çünkü bunu esaslı bir şekilde herhangi bir pozitif amaca yönelik olarak yapmıyorlar.

Bu zorlu bir durum meydana getiriyor, çünkü özellikle ABD toplumunun asalak yapısı – halkın önemli kesitlerinin, özellikle de orta tabakadan kesitlerin dünyaaki emperyalist tahakküm ve yağmadan gelen ganimetlerden pay alması – nedeniyle, ABD hükümeti bu İslamcı köktencilerin işlediği vahşetlere işaret ettiği zaman bu, insanların bu İslamcı köktencilere karşı yürütülen savaşta kendi ülkelerini ve hükümetlerini destekleme ya da en azından ciddi şekilde karşı çıkmama eğilimini güçlendiriyor. İnsanların bunun peşinden gidip şu pozisyonu almasını kolaylaştırıyor: “Ben bu savaşlardan hoşlanmıyorum, fakat öteki insanlara bakın; IŞİD gibi gruplar hakkında bir şeyler yapmamız lazım.” ABD’nin büyük müttefiki Suudi Arabistan’ın IŞİD’in yaptığından daha fazla insanın kafasını uçurmasını ve kadınlara ve başkalarına karşı her türlü korkunç baskıyı uygulamasını boşverin. İnsanlar yine de “Şu IŞİD gibi insanlara bakın” diyebiliyor. Bu ise insanların, yürüttüğü savaşlarda kendi hükümetine karşı çıkma gibi zor bir işi yapmakta uzak durmasını kolaylaştırıyor.

Evet doğru: Bu emperyalistlere karşı çıkan İslamcı köktenciler iyi değil, pozitif bir alternatif de sunmuyor. Fakat bu, imparatorluğun bu hükümet tarafından yürütülen savaşlarını *haklı* savaşlar haline getirmiyor. Bu durum epey uzun zamandır devam etti ve buna karşı cepheden ve derin bir meydan okumaya gitmek gerekiyor. Bunlar *imparatorluk için* verilen savaşlardır. *Haksız* savaşlardır. Kitlesele yıkım araçlarıyla, yüzbinlerce insanın öldürülmesiyle, insanlara işkence yapılmasıyla yürütülürler. Buna güçlü bir şekilde karşı çıkmak gerekir. Salt “evet ben de bu savaşların bitmesini isterim, ama şu İslamcı köktencilere de bir şey yapmamız lazım” şeklindeki bir duruş kabul edilemez. İnsanların kendi hükümetleri tarafından yürütülen bu savaşların gerçek doğasının ne olduğunu görmesi ve neden bu savaşlara aktif bir şekilde karşı çıkmak gerektiğini anlaması hayati önemdedir. Ve eğer diğer tarafı destekleyemiyorsanız veya desteklememeniz gerekiyorsa bile, yine de kendi hükümetinizin yürüttüğü savaşlarda aldığı yenilgileri olumlu karşılama yönündeki temel yaklaşıma sahip olmanız gerekir. Birincisi, bu emperyalistlerin yenilgisi, ona karşı çıkan insanlar da haksız olsa bile haksız savaşlar yürüttükleri için olumlu karşılanmalıdır. İkincisi, bu türden her yenilgi, bu sistemi ve onun yönetici sınıfını zayıflatıp, insanların onu devirebileceği ve kurtuluşa götürececek bir sistemi onun yerine geçirebileceği zamanı daha fazla yaklaştırır.

[Free Download WordPress Themes](#)
[Premium WordPress Themes Download](#)
[Download WordPress Themes](#)
[Premium WordPress Themes Download](#)
[lynda course free download](#)
[download karbonn firmware](#)
[Download Premium WordPress Themes Free](#)

[ZG93bmxvYWQgbHluZGEgY291cnNIIGZyZWU=](#)